

Den danske Stjerne

NR. 1
108. ÅRGANG
JANUAR 1959

DEN *danske* **STJERNE**

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. **1**

108. årg.

JANUAR 1959

Indhold

Fra missionens præsidentskab	3
Julehilsen fra Det Første Præsidentskab	4
Den frygtelige familie Herodes	7
Månedens spørgsmål	10
Distriktskonferencerne i 1959	13
Bønnens magt	14
Skandinavisk koncert i Salt Lake City	16
Fra missionssekretæren	17
Lad Skriften hjælpe Dem at undervise	18
Lykke	21
Referater fra distriktskonference nr. 4	22
Genealogisk skuespil	23
Bazar i Horsens	24
Fest i København	25
Fremad, frem	26
Søndagsskolen	29
Kredslærerindernes budskab	30
Kredslærernes budskab	32
Personlige nyheder	32

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og \$2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør.
Mary Kaiser, redaktør.

INDHOLDSFORTEGNELSE

for

»Den Danske Stjerne«

Årgang 1959

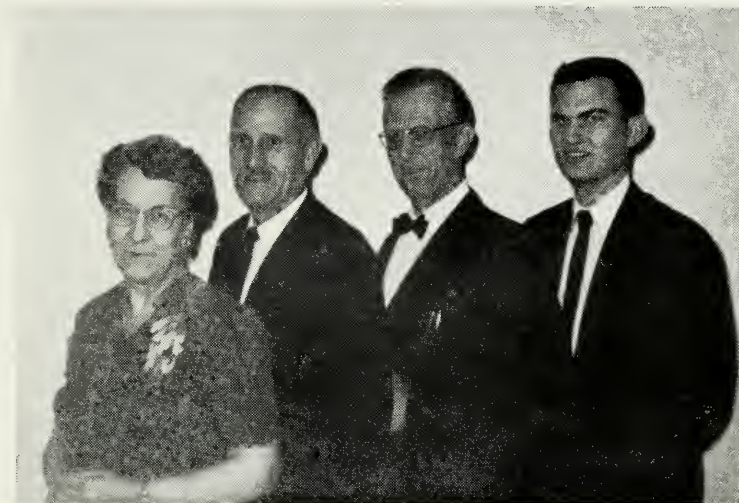
	<i>side</i>
Aabenraa, Referater fra	182
Aalborg, Referater fra	321
Aarhus, Referater fra	282, 372, 377
Afløst, Hjalmar A. Nilsson	256
Afskedsfest for missionspræsident Holger P. Petersen	440
Aldous, Claribel W.: Lad Skriften hjælpe Dem at undervise	18
Almindelig handlefrihed	394
Amager, referater fra	307
Angående næste tempelrejse	442
Apostel Benson årets Rebild-taler	164
Apostelbesøgene i Danmark	275, 321, 322
Atletikstævne i København	239, 322
Begyndelsen til Jesu mirakler, af Præsident J. Reuben Clark jr. ..	154
Bidrag til Tempelfonden	88
Bornholm, Referater fra	107, 333
Brev fra Færoerne	250
Budbringeren og budskabet, af J. Reuben Clark jr.	51
Bonnens magt, af Præsident David O. McKay	14
Clark, Præsident J. Reuben: Begyndelsen til Jesu Mirakler	154
Clark, J. Reuben jr.: Budbringeren og budskabet	51
Clark, Præsident J. Reuben: Den frygtelige familie Herodes	7
Clark, Præsident J. Reuben: Fristelsens ørken	84
Clark, Præsident J. Reuben: Mere end et menneske	196
Clark, Præsident J. Reuben: »Se Guds Lam«	120
Clark, Præsident J. Reuben: Vor skæbne var planlagt fra begyn- delsen	404
Dåbshandlinger 33, 78, 112, 148, 191, 225, 263, 308, 342, 383, 425, 478	
Deltidsmissionærer	426, 479
Den danske mission	40, 398
Den frygtelige familie Herodes, af præsident J. Reuben Clark jr. ..	7
Den utilgivelige synd, af Bruce R. McConkie	329
Den vesttyske mission delt	354
Distriktskonference nr. 2	93
Distriktskonference nr. 3	337
Distriktskonference nr. 4	391
Distriktskonferencerne i 1959	13
Distriktskonferencerne i 1960	463
Distriktskonferencerne, referater	22, 101, 180, 362, 410
Dødsfald	35, 116, 192, 227, 264, 343, 423
Dødsfald i Amerika, Rachel Larsen	204
Dødsfald i Amerika, Jeremy C. Sorensen	303
Emigrationer	34
En glædens dag	366

	<i>side</i>
Esbjerg, Referater fra	285, 302, 370
Et vidnesbyrd fra Læso	134
Evans, Apostel Richard L.: »Gor, som jeg siger«	299
Evans, Apostel Richard L.: Tak Gud for friheden	261
Farvel til missionspræsident og søster Holger P. Petersen	390
15. maj 1829	158
Fra missionens præsidentskab 3, 39, 83, 119, 151, 195, 231,	311, 347, 387, 431
Fra missionssekretæren 17, 62, 91, 132, 166, 201, 249, 302,	364, 413, 452
Fredericia grens nye kirkebygning	466
Fredericia, Referater fra	107, 254, 466
Frederikshavn, Referater fra	138
Frelse for de døde, af Præsident Joseph Fielding Smith	355
Fremad, frem, af Mark E. Petersen	26
Fristelsens orken, af præsident J. Reuben Clark jr.	84
Fuldkonfimenhed gennem lydighed, af Delbert L. Stapley	348
Færøerne, Referater fra	250, 464
Genealogiens historie	246
Genealogiens plads i frelses-planen	208
Genealogisk forening	66, 377
Genealogisk skuespil	23
Grenskonferencerne	163
»Guds rige eller intet«, af Præsident David O. McKay	358
G.U.F. 26, 95, 139, 168, 214, 290, 376, 420, 474	
G.U.F.-stævnet	168, 212, 286, 290
»Gor, som jeg siger«, af apostel Richard L. Evans	299
Hansen, Kordegn Harry: Kirkebogernes affotografering	173
Har du samlet din slægt?	409
Herning, Referater fra	65, 370
Hjørring, Referater fra	181
Horsens, Referater fra	24, 66
Hvad betyder det at være en kristen? af Præsident Stephen L. Richards	312
Hyldest til en elsket medarbejder	235
I bus over Alperne	327
»I denne sode juletid«, af Præsident David O. McKay	433
Indsat, Karl F. Keeler	256
Indsat, A. Bruce Knudsen	157
Indsat, Peter C. Knudson	421
Indsat, Gary M. Larsen	473
Indsat, Gene L. Mortensen	223
Indsat, Elray L. Pedersen	223
Indsat, Jan Petersen	364
Indsat, John M. Peterson	421
Indsat, John James Poulsen	111
Julehilsen fra Amerika	435
Julehilsen fra Det Første Præsidentskab	4
Kirkebogernes affotografering, af kordegn Harry Hansen	173
Kirkens adresser	50, 133
Kirkens litteratur	455
Klassifikationen af »Mormonismen« i Dewey's decimalsystem, af S. Lyman Tyler	459
Konference på Færøerne	464
Kredskerernes budskab 32, 76, 110, 144, 183, 222, 259, 304,	338, 378, 414, 470
Kredskererindernes budskab 30, 74, 108, 143, 184, 220, 258,	305, 339, 379, 414, 468
Kvindelig hjælpeforening	68, 108, 185, 220, 257, 371, 416
København gren delt	397

	<i>side</i>
København, Referater fra	25, 64, 138, 307, 322, 416
Lad Skriften hjælpe Dem at undervise, af Claribel W. Aldous	18
Lykke	21
Månedens spørgsmål, Joseph Fielding Smith:	
Blev der udført tempelarbejde for de døde før Kristi tid? ..	10
Den guddommelige lov om vidner	56
Apostlen Paulus og genealogisk undersøgelsesarbejde	89
Læren om blodforsoning	126
Drenge og det aronske præstedømme	160
»Der er nogle af dem, som står her«	202
At holde loven	241
Kortspil og lotterispil	295
Bespottelse mod den Helligånd. Den nye og evige pagt	319
»Hvorfor blev Jesus levende igen?«	360
Den højre hånd	347
McConkie, Bruce R.: Den utilgivelige synd	329
McKay, Præsident David O.: Bønnens magt	14
McKay, Præsident David O.: »Guds rige eller intet«	358
McKay, Præsident David O.: »I denne søde juletid«	433
McKay, Præsident David O.: Vor styrke og vore svagheder	243
Mere end et menneske, af Præsident J. Reuben Clark jr.	196
Missionærafløsninger	36, 80, 114, 146, 190, 228, 262, 341, 382, 428, 480
Missionærankomster ..	35, 79, 114, 145, 189, 227, 306, 381, 428, 480
Missionærerne, billeder af alle	40—50, 58—59
Missionærflytninger	35, 79, 116, 148, 192, 227, 264, 308, 344, 384, 426, 479
Missionærkonference	94
Moyle, Apostel Henry D., i Det Første Præsidentskab	269
Moyle, Præsident Henry D.: Vor dobbelte mission	270
Møderne i København	454
Når genealogiske skemaer kommer retur	456
Nakskov, Referater fra	334
Ny apostel af dansk afstamning, Howard W. Hunter	393
Ny distriktspræsident i Odense	111
Nye hovedbestyrelser	69
Ny missionspræsident i Danmark	318, 353
Ny missionssekretær, Richard S. Ray	342
Nyt initiativ i Sydøstjylland	367
Næstved, Referater fra	136
Ochsner, Dr. Alton: Tobak og lungekræft	443
Odense, Referater fra	95, 285, 334, 416, 420
Opstandelsen, af Orson F. Whitney	97
Ordinationer 34, 78, 116, 147, 191, 226, 264, 308, 344, 384, 424, ..	477
Oversættelsens gave, af Sterling W. Sill	331
Personlige nyheder fra nær og fjern	32, 77, 115, 147, 190, 225, 262, 303, 340, 380, 422
Petersen, Mark E.: Fremad, frem	26
Primary	142, 186, 216, 335, 373, 417, 471
Program for apostel Richards's besøg	238
Præsidentskiftet i den danske mission	392
Præstedomsbelønninger	167, 205
Randers, Referater fra	137, 255, 332, 370
Reducerer tempelægteskab skilsmisernes antal? af apostel John A. Widtsøe	300
Richards, Præsident Stephen L., Død og bisættelse	232, 234
Richards, Præsident Stephen L.: Hvad betyder det at være en kristen?	312
Sabbaten, artikel af Det Første Præsidentskab	267
»Se Guds Lam«, af Præsident J. Reuben Clark jr.	120

	<i>side</i>
Silkeborg, Referater fra	106
Sill, Sterling W.: Oversættelsens gave	331
6. april	123
Skandinavisk koncert i Salt Lake City	16
Smith, Præsident Joseph Fielding: Frelse for de døde	355
Smith, Joseph Fielding: Månedens spørgsmål .. 10, 56, 89, 126, 160, 202, 241, 295, 319, ...	437
Stapley, Delbart L.: Fuldkommenhed gennem lydighed	348
Søndagen ... og hjemmet	473
Sondagsskolen .... 29, 73, 140, 187, 218, 261, 298, 336, 374, 418, ...	472
Sondagsskolen og Primary	100
Sønderborg, Referater fra	253
Tak Gud for friheden, af apostel Richard L. Evans	261
Tale, af Ingelise Andersen	105
Tempelordinaneer	326
Tempelrejsen	147, 247, 324
Til søskende og venner i den danske mission	389
To apostle besøger Danmark	237
Tobak og lungekraft, af Dr. Alton Oehsner	443
Tommys store julegave, af Ruth E. Wolter	450
Tyler, S. Lyman: Klassifikationen af »Mormonismen« i Dewey's decimalsystem	459
Velkommen til den nye missionspræsident	442
Velsignelser ..... 34, 78, 115, 148, 226, 264, 307, 344, 384, 423, ...	478
Vor dobbelte mission, af Præsident Henry D. Moyle	270
Vor himmelske Fader	419
Vor skæbne var planlagt fra begyndelsen, af Præsident J. Reuben Clark jr.	404
Vor styrke og vore svagheder, af Præsident David O. McKay	243
Whitney, Orson F.: Opstandelsen	97
Widtsoe, Apostel John A.: Reducerer tempekegteskab skilsmisser- nes antal?	300
Ældste Ezra Taft Benson i Rusland	412

Fra missionens præsidentskab

Søster Ora H. Petersen, missionspræsident Holger P. Petersen, 1. rådgiver Torkil Dressø, 2. rådgiver Larry O. Christensen.

Ved det nye års begyndelse ville det være godt at se frem til, hvad vi bør gøre i det nye år, som ville være til størst gavn for os.

Vi kunne begynde med det første bud, og sammen med det det andet. Kan et menneske opnå det celestiale rige, hvis han ikke elsker sin næste som sig selv?

Da Kristus hentydede til det andet bud, sagde han, at det var det første ligt, og efter at han havde nævnt dem, sagde han: »På disse to bud afhænger loven og profeterne«.

Han fremstillede dem som meget vigtige, så vigtige, at alle lovene hviler på dem.

Lad os udtrykke et andet spørgsmål: »Kan noget menneske leve efter det første buds regler, hvis han ikke efterlever det andet buds vilkår?« Med andre ord: Kan han elske Gud af hele sit hjerte, hvis han ikke elsker sine medmennesker?

Svaret er en selvfølge, og skrifterne fortæller det på mange måder.

»Hvis et menneske siger: »Jeg elsker Gud« og hader sin broder, er han en løgner. Thi han, som ikke elsker sin broder, som han har set, hvordan kan han elske Gud, som han ikke har set?«

Kristi lignelse om den barmhjertige samaritan er et godt eksempel, ligeledes lignelsen om den rige mand og Lazarus.

Som Paulus siger: »Uden kærlighed er vi intet«. Hvis vi manglede medlidenhed, barmhjertighed, kærlighed, kan vi så sige, at vi elsker vor næste? Og hvis vi ikke elsker vor næste, kan vi så med god samvittighed mene, at vi elsker Gud?

Lad os stille os selv disse spørgsmål: »Kan et menneske blive frelst, som ikke efterlever den anden befaling? Kan han blive frelst uden gennem omvendelse til et helt nyt synspunkt, uden at følge den gyldne regel? Kan han komme dér, hvor Gud er, og blive modtaget med »Godt gjort, du gode og tro tjener,« hvis han har selvskhedens plet på sig, hvad der er vor del, når vi ikke fjerner kærligheden til os selv og erstatter den med efterlevelse af det andet bud?«

Holger P. Petersen, missionspræsident.

Julehilsen

fra Det Første Præsidentskab

»Thi således elskede Gud verden, at han gav sin Søn den enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.« (Johs. 3:16).

Atter har vi det privilegium at kunne sende en julehilsen til Kirkens medlemmer. Sammen med Dem glæder vi os i mindet om hans fødsel, hvis komme til verden, hvis liv og gerning, og hvis strålende lærdomme danner selve grundlaget for vor tro. Vi glæder os sammen med Dem i vidnesbyrdet om hans guddommelige natur, og sammen med Dem er vi stolte — en indvortes og ydmyg stolthed — over at tilhøre den store Kirke, som gennem åbenbaring bærer vor Herres, Jesu Kristi, navn.

Vi føler, at alle, som har del i vor Faders værk, har grund til dyb taknemmelighed over den fremgang, den har haft i det år, der er ved at være slut. Medlemstallet er stadig blevet forøget — 21 nye stave, 2 nye missioner, 128 nye warder og 48 afhængige grene er blevet oprettet. Det er bemærkelsesværdigt, at 7 af disse nye stave er blevet dannet i missionsmarkerne i områder, der ligger langt fra store grup-

per af Kirkens medlemmer. Måske det mest fremragende bevis på fremgangen er indvielsen af to nye templer, begge beliggende i fremmede lande. Vi tror, dette er første gang i Kirkens historie, at to templer er blevet indviet i løbet af et enkelt år.

Der er andre håndgribelige beviser på fremgang af Riget. Når dette skrives, viser vore bøger, at der er flere missionærer i de fremmede missionsmarker end på noget andet tidspunkt i vor historie, og antallet af omvendte i missionerne vil sandsynligvis overgå tallet fra alle de foregående år. Vi kan ikke noksom udtrykke vor beundring og agtelse for missionærernes familie og andre ædelmodige personer og organisationer, som holder missionærerne på deres arbejdsmarker. Ydmyge missionærer, for det meste unge mænd og kvinder, ser frugterne af deres arbejde, når de oprigtigt stræber efter at bringe kundskab og vidnesbyrd om vor Herres gengivne evangelium til verdens folk. De, der ædelmodigt støtter dem, vil også få del i disse belønninger.

Arbejdet i templerne vedbliver at gå fremad. Hvis alle de, der har nydt godt af dette ædelmodige, kristuslignende arbejde, der udføres for vore afdøde slægtninge, kunne rejse sig og udtrykke deres taknemmelighed, ville der lyde et kor af taksigelse fra en uhyre skare, og det ville få hjertet til at svulme hos dem, der udfører dette arbejde med uendelig tilfredshed og lykke.

Kirkens medlemmer har i stadig højere grad vist deres hengivenhed for den sag, de elsker, ved tiende og fasteoffer, som har gjort det strålende byggeprogram i Kirken muligt, og støttet mange andre ting, som f. eks. velfærdsarbejdet, der tager vare på de syge og fattige, samt Kirkens undervisnings-institutioner og arbejdet i de forskellige hjælpe-organisationer, som altsammen kræver økonomisk støtte. Den ærlige tiendebetaler og den ædelmodige giver kan blot se sig omkring i Kirken for at se de resultater, der kommer af hans trofasthed.

Måske ligger den for os mest tilfredsstillende iagttagelse i, hvad vi fortolker som en stadig voksende indvortes åndelig styrke hos Kirkens medlemmer. Deres loyalitet overfor deres ledere, deres trofaste udførelse af de pligter, der overdrages dem, deres tilstedeværelse ved de fastsatte møder, deres store interesse i Kirkens konferencer, deres tydelige tendens til at søge råd — råd fra det hellige præstedømme — deres bønner for dem, der leder og styrer, og mange andre ting, alt tjener til at vise et oprigtigt ønske om at kende Herren og efterleve hans befalinger. Dette er sand åndelighed.

Og derfor er det, vore elskede brødre og søstre, at vi hilser Dem her ved julehøjtiden. Vore hjerter er fyldt med taknemmelighed for Deres loyale arbejde og trofaste hengivenhed for den store sag, som er os så kær, og i hvilken vi alle er medarbejdere. Vi er dybt taknemmelige for Deres bønner for os og for alle vore medarbejdere blandt Kirkens Generalautoriteter. Vi forsikrer Dem om, at vi altid beder for Dem, og særligt for de ulykkelige, der lider på sjæl og le-

geme. Vi beder for dem, der har fejlet, at de må omvende sig og få tilgivelse. Vi beder, at Herrens Ånd må komme i rigt mål til alle for at bringe trost, sundhed, lykke og fred. Vi beder, at kærlighed må være i Deres hjem, med gensidig respekt hos fader, moder og alle de øvrige medlemmer i familien.

Vor omsorg og vore bønner er ikke begrænset til Kirkens medlemmer alene. Vi beder for alle vor Faders børn, som erkender og helholder det broderskab blandt menneskene, som udspringer fra guddommeligt forældreskab. Vi vil nære dette broderskab ved alle retfærdige midler. Vi er taknemmelige for venner — gode venner — over hele verden, som ikke er tilsluttet vor Kirke. Vi er taknemmelige over, at den ubeføjede fordom er ved at svinde, og for den bedre forståelse af vort formål og vore handlinger. Vi ville ønske, at alle kunne forstå, at vore mål er uegennyttige. Vi ønsker kun at velsigne vore medmennesker. Når som helst vi har lejlighed til det, giver vi dem vor Herre Jesu Kristi gengivne evangelium, åbenbaret i de sidste dage til menneskehedens frelse og ophøjelse. Vi ved, at der ikke findes nogen større hjælp til lykke og evig glæde end kundskab om sandheden.

Med denne overbevisning tilbyder vi sandheden til menneskeheden, og vi benytter lejligheden til at bringe alle vore brødre og søstre i Herrens familie, hvorsomhelst dette budskab når hen, vort inderlige og oprigtige ønske og bøn om, at Kristi, verdens Forlosers, Ånd må trænge dybt ind i hjerterne hos alle mennesker i alle nationer for at bringe evig fred, lykke og glæde.

Deres hengivne brødre i Kristus,

David O. McKay. Stephen L. Richards. J. Reuben Clark, Jr.

Det Første Præsidentskab.

Lænker blev regelmæssig brugt af Palæstinas herskere, men mord var et almindeligt redskab hos . . .

Den frygtelige familie Herodes

af Præsident J. Reuben Clark jr.

. af Det Første Præsidentskab

Dette er uddrag af den tredje forelæsning, holdt af Præsident J. Reuben Clark jr. under G.U.F.s auspicer. Den blev holdt i oktober 1939. I sin tale kommer Præsident Clark ind på bemærkelsesværdige enkeltheder angående Palæstinas politiske historie før og under Jesu tid. Den vil hjælpe enhver lærer i evangeliet til bedre at forstå Frelserens liv og lærdomme.

Kenneth S. Bennion.

Vi begynder vor lektie i aften med tredje kapitel i Lukas, første vers:

»I kejser Tiberius' femtende regeringsår, da Pontius Pilatus var landshovding i Judæa, og Herodes var landsfyrste i Galilæa, og hans broder Filip landsfyrste i Ituræa og Trakonitis' land, og Lysanias landsfyrste i Abilene.....«.

Jeg skal gøre historien så direkte og enkel, som jeg kan.

De har sikkert alle hørt om makkabæerne, som var den regerende familie umiddelbart før familien Herodes. Den regerende makkabæer-familie var grundlagt af en mand ved navn Mattathias, som var en jødisk borger af præsteslæggt. Syrerne havde forsøgt at tvinge jøderne til at oprette en hedensk offerdyrkelse, og Mattathias ledede et oprør mod dette.

I makkabæer-familien var der sandsynligvis fem brødre, sønner af Mattathias. To af dem døde

temmelig tidlig, og der var derfor tre tilbage. Disse brødre hed Judas, Jonathan og Simon. Familierne Judas og Jonathan forsvandt, men familien Simon overlevede. Han havde en søn, Johannes Hyrcanus, sommetider omtalt som Hyrcanus I. Denne mand havde en søn, Aristobulus, også kaldet den Første.

Jeg skal fortælle Dem ganske kort om disse folk, thi medens der ikke er nogen tilgivelse for Herodes' handlinger, er der i hvert fald nogen forklaring, om ikke nogen undskyldning, for de andre.

Denne familie, som havde taget ledelsen ved modstanden mod forsøget på at indføre hedenskab hos jøderne, begyndte temmelig tidligt - som de fleste familier i de dage - at gå bort fra alt, hvad der så ud som et retskaffent liv. Som følge deraf kastede Aristobulus I, ved Hyrcanus I.s død, øjeblikkelig sin moder i fængsel,

hvor hun sultede ihjel. Det gjorde han, fordi hun i sin mands testamente var blevet udnævnt til hans efterfølger i regeringen. Så satte Aristobulus tre brødre i fængsel og dræbte en.

Ved Aristobulus I's død giftede hans hustru, Alexandra, sig med en af hans brødre. Med ham fik hun en son, som hun kaldte Hyrcanus II, efter hans bedstefader. En anden son fik navnet Aristobulus II, efter hendes første mand.

Disse to sønner stredes om magten i Judæa. Hyrcanus II skulle, efter sin moders testamente, være fulgt efter på den magtens trone, som hans fader havde haft, men Aristobulus II, hans broder, gjorde oprør; derfor kæmpede disse to. Hyrcanus II havde også en datter, hvis navn var Alexandra. Hun vil senere vise sig at være moder til Marianne, en af Herodes' hustruer.

Det var på den tid, at Antipater, som var fader til Herodes den Store, regerede i sit land, Idumæa, som også omfattede det sydlige Palæstina, særlig et smalt stykke land ved den nordlige og østlige grænse af Judæa, syd for Samaria.

Antipater var en mand af stor viden og dygtighed. I denne strid mellem de to brødre besluttede han at støtte den svageste af de to, Hyrcanus II, som for resten var berettiget til det høje præstedømme.

Pompejus, den store romerske general, intervererede mellem disse to brødre og prøvede at få dem til at blive enige, men de afslog det. Så trængte han ind

i Judæa og besejrede det og gjorde det i virkeligheden til en romersk provins. Han valgte også at støtte Hyrcanus II.

Da Pompejus og Cæsar kom til magten, støttede Antipater Cæsar. Herodes, Antipaters son, stod også ved Cæsars side. Således vandt Hyrcanus, Antipater og Herodes Cæsars gunst, han, der hurtigt skulle blive den centrale skikkelse i Palæstina-området.

Regerede ved magt.

Hvis De skulle have regeret et stykke land i de dage, ville De have regeret, ikke fordi folket ønskede Dem, men fordi en overherre ønskede Dem til magten - ikke for Deres dygtighed til at regere godt, men fordi De kunne være til nogen nytte for ham.

Antipater, Herodes og Herodesfamilien synes at have været tidlige mestre i den kunst at bestikke kejsere og herskere, der stod lige over dem. Skont Herodes kun var 25 år gammel, da denne konflikt mellem de to brødre opstod, blev han gjort til landsfyrste over Galilæa i stedet for Aristobulus II, som blev smidt ud.

Der var ojensynligt på den tid i Galilæa en betydelig mængde guerillakrigshandlinger. Herodes slog dem ned med så streng hånd, at han blev kaldt for retten hos Pompejus. Ved hjælp af sine overtalelsesevner fik han fra Pompejus skaffet en ordre til den jødiske Sanhedrin, at han skulle loslades.

Under et besøg i Rom fandt Herodes på, at han ville erklæres for konge af Judæa. Hans undersætter protesterede, og Herodes

begyndte da, med romernes hjælp, at belejre Jerusalem. Byen var under militær ledelse af Antigonus, den sidste af de makkabæiske herskere, onkel til Marianne, Herodes den Stores anden hustru. Herodes fik Antigonus dræbt, tilligemed 25 af de førende jøder i byen.

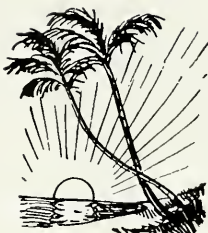
Alexandra, datter af Hyrcanus II, og moder til Marianne, havde en søn, Aristobulus III. Ved sin moders anstrengelser blev han gjort til højpræst. Herodes fik ham druknet.

Herodes anklages for mord.

Fordi han havde dræbt så mange folk, blev Herodes stævnet til Rom og måtte rejse derhen og slutte fred med Antonius. Ved sin tilbagekomst fik han sin svoger, sin søster Salomes mand, dræbt uden retssag på en uholdbar anklage for utroskab.

Senere lod han Hyrcanus II dræbe, han, med hvem han selv og hans fader, Antipater, engang havde været allierede. Endnu engang pådrog han sig Roms misnag og måtte slutte fred med Cæsar Augustus. Ved hans tilbagekomst fra Rom var der flere rygter om utroskab. Denne gang lod han både Soemus, den mand som han havde pålagt at sørge for husholdningen, og sin hustru Marianne, som han virkelig - og jaloux - elskede, dræbe. Alexandra, moder til Marianne, forøgede sin aktivitet imod Herodes. Derfor blev hun også dræbt.

Ved denne tid havde Herodes en slags dybtliggende antipati mod hele makkabæer-familien, som han var gift ind i, så han

prøvede at udrydde hele familien, den direkte linie, med det resultat, at endnu to makkabæere blev dræbt.

Så planlagde hans to sønner med Marianne, den ene ved navn Alexander og den anden ved navn Aristobulus, komplot imod ham. Da de på rette måde blev anklaget og tilsyneladende på rette måde domfældt, fik han sine to sønner dræbt.

En anden af Herodes' hustruer, Doris, havde også en søn, kaldet Antipater til ære for Herodes' fader. Denne Antipater smedede rænker imod sin fader og måtte flygte til Rom. Imidlertid havde Herodes held til at overtale ham til at vende tilbage til Judæa, hvor han også blev myrdet.

Herodes' sidste ordrer.

Herodes døde en frygtelig død. Beretningen om den findes i Josefus. Da han frygtede, at han ikke ville blive begravet ved sin død, gav han sine sidste ordrer til sin søster Salome¹⁾, som vi har hørt om før, og hendes mand - en ny på denne tid - om at de skulle samle alle de førende borgere i Judæa sammen, og når han døde, skulle alle disse borgere

¹⁾ Denne Salome, datter af Antipater og søster til Herodes, må ikke forveksles med Herodes' barnebarn, danserinden.

myrdes, så der i sandhed skulle blive sorg i hans rige. Men Salome og hendes mand havde forstand nok til at slippe dem alle fri, for Herodes dode.

Når De har hørt denne beretning, er jeg sikker på, at De ikke vil være forbavset over, at han beordrede, at alle born i Bethle-

hem skulle dræbes for at tilintetgøre Frelseren.

— — —

Næste gang skal vi gennemgå historien om vor Frelzers liv og mission. Første del af dette uddrag vil specielt omhandle nogle af Johannes Doberens bemærkelsesværdige lærdomme.

Månedens SPØRGSMAÅL

Af *Joseph Fielding Smith*, præsident for *De Tolv Apostles Råd*.

Blev der udført tempelarbejde for de døde for Kristi tid, og hvis ikke, hvad blev der så udført i templerne på det Gamle Testaments tid?

Spørgsmål:

Da vi diskuterede arbejdet for de døde, blev det spørgsmål stillet: Blev tempelarbejde udført for de døde for Kristi tid? Fler-tallet mente, at der ikke blev udført sådant arbejde. Et medlem tog afstand fra dette og spurgte, hvad der blev udført i templerne på det Gamle Testaments tid, hvis det ikke var arbejde for de døde? Vil De klarlægge det for os, så vi alle kan komme til fuld enighed om dette spørgsmål?

Svar:

Der blev ikke udført arbejde for de døde, for efter at Frelseren havde låst op for det, da han besøgte ånderne, der var i forvaring. Det arbejde, der blev udført i det tabernakel (eller tempel), som Moses byggede i orkenen, i Salomons tempel og det

sidst oprettede tempel i Israel, var begrænset til ordinancer for de levende. At de havde ordinancer er tydeligt ud fra Moses' skrivelser i de fem Mosebøger. Herren gjorde det klart for Profeten Joseph Smith i følgende ord, da han åbenbarede behovet for et Herrens hus, hvor ordinancer kunne blive genoprettet:

»Og atter, sandelig siger jeg jer: Hvordan kan jeres tvætninger være mig velbehagelige, medmindre de finder sted i et hus, der er bygget til mit navn.

Thi af denne grund befalede jeg Moses at bygge et tabernakel, som hans folk skulle føre med sig i orkenen, og at bygge et hus i det forjættede land, for at disse forordninger kunne åbenbares, som havde været skjult fra verdens begyndelse«. (*L. & P. 124: 37-38*).

Det arbejde, der blev udført i orkenen og senere i templet i Jerusalem, var begrænset til ordinancer for de levende, således som visse skriftsteder klart viser det både i det Gamle og det Nye Testamente. Mange af de fordums profeter holdt præstedømmets nøgler, som satte dem i stand til at udføre ordinancerne og opnå de nødvendige velsignelser for at berettigg dem til en plads i det celestiale rige. Og disse velsignelser fortsatte med at blive givet til dem, som var værdige, og efter Kristi opstandelse kom de frem for at få deres ophøjelse i det celestiale rige.

Alle ordinancer for de døde måtte vente til efter, at Jesus Kristus havde vundet sejr over doden, og derpå blev myndigheden til at handle på de dodes vegne åbenbaret til Peter og hans brødre. Uheldigvis er der kun skrevet lidt i det Nye Testamente om sådanne ordinancer, der er blevet udført. Paulus har givet os det klareste indblik i sit første brev til de hellige i Korint, hvor han taler om dåb for de døde, underforstået at dette princip blev udmærket godt forstået. Han anvendte det som et argument til gunst for opstandelsen. I nogle af de »tidlige fædres« skrivelser er der også nogen kundskab om, at en sådan lære blev praktiseret.

Præsident Brigham Young har givet os en klar udtalelse, der fuldtud dækker det spørgsmål. Han sagde: »Jesus var det første menneske, der nogensinde gik for at prædike for de ånder, der var i forvaring, idet han havde

evangeliets nøgler til frelse for dem. Disse nøgler blev overleveret ham den dag og time, da han gik ind i åndeverdenen, og med dem åbnede han frelsens dør for ånderne, der var i forvaring.« (*Discourses*, p. 878, 1925 ed).

Der er i Bibelen mange hentydninger, som har forbindelse med dette spørgsmål. Lad os først se på Herrens ord til Esajas:

»Jeg, Herren, har kaldet dig i reifærd og grebet fast om din hånd; jeg vogter dig, og jeg gør dig til folkepagt, til hedningelys for at åbne de blinde øjne og føre de fangne fra fængslet, fra fangehullet mørkets gæster. Jeg er Herren, så lyder mit navn. Jeg giver ej andre min ære, ej gudebilleder min pris.« (*Esajas 42: 6-8*).

»Den Herre Herrens Ånd er over mig, fordi han salvede mig; han sendte mig med glædesbud til ydmyge, med lægedom for sønderbrudte hjerter, for at ud-råbe frihed for fanger og udgang for dem, som er bundet.« (*Esajas 61:1*).

Disse hentydninger til åbningen af fængslet og forkyndelse af frihed for de fangne hentyder øjensynligt til de døde, som har været holdt fanget i mørke uden at kende deres skæbne. Kort efter, at Frelseren var begyndt sin gerning, besøgte han sin hjemby, Nazaret, og da han gik ind i synagogen, blev skrifterne lagt i hans hænder. Han åbnede dem og læste Esajas' ord og sagde til folket: »I dag er dette skriftsted, som lod i jeres øren, gået i opfyldelse.« (*Lukas 4:21*). Det vil sige, at tiden var kommet for for-

kyndelsen af evangeliet og forløsningen af både de levende og de døde.

Den mest positive udtalelse af Herren angående de dodes tilstand for hans opstandelse er indbefattet i historien om den rige mand og Lazarus. Dette er en af de mest kendte af Herrens lignelser. Den er så interessant og har så stor tilknytning til dette spørgsmål, at det ikke vil være af vejen at citere en del af den her:

»Der var en rig mand, som klædte sig i purpur og fint linned og levede hver dag i lyst og pragt.

Men en fattig mand, der hed Lazarus, lå ved hans port, fuld af sår.

Og han ønskede blot at spise sig mæt i det, der faldt fra den riges bord; ja, endog hundene kom og slikkede hans sår.

Så skete det, at den fattige døde og blev båret af englene hen i Abrahams skød. Også den rige døde og blev begravet.

Da han slog sine øjne op i dødsriget, hvor han var i pine, ser han Abraham langt borte og Lazarus i hans skød.

Da råbte han: Fader Abraham! Forbarm dig over mig og send Lazarus, så han kan dyppe spidsen af sin finger i vand og læske min tunge; for jeg pines her i denne lue.

Men Abraham sagde: Mit barn, husk på, at du har fået dit gode, mens du levede, og Lazarus det onde; nu trøstes han her, men du pines.

Tilmed er der lagt en dyb afgrund mellem os og jer, så at de, som vil gå herfra over til jer, ik-

ke kan det, og heller ikke kan de komme derfra over til os.« (Lukas 16:19-26).

Dette er så vidt lignelsen vedrører vort spørgsmål. Der var en stor afgrund, som skilte dem, der ikke havde rettet sig efter evangeliets love, fra dem, der havde gjort det, og den kunne ikke overskrides. Det var denne store afgrund, som vor Frelser byggede bro over, da han gik til de ånder, der var i forvaring. Præsident Joseph F. Smiths syn om de dodes forløsning er i fuldkommen harmoni med denne lignelse. Kristus gik ikke til de fangne onde ånder. Han forkyndte sit budskab til dem, som var værdige. Så organiserede han sine styrker og overdrog det hverv til sine trofaste tjenere at overskride afgrunden og bringe budskabet til dem, som sad i mørke.

Der kastes yderligere lys over dette spørgsmål i det syn, som Enok fik, da Herren viste sig for ham.

»Derfor kan jeg udrække mine hænder og holde alle de skabelser, som jeg har gjort; og mine øjne kan også gennemskue dem; og iblandt alle mine hænders gerninger har der ikke været så stor ugudelighed som iblandt mine brodere;

Men se, deres synder skulle være på deres fædres hoveder; Satan skal være deres fader, og elendighed skal blive deres dom; og alle himle skulle græde over dem, ja, alle mine hænders gerninger; hvorfor skulle ikke himlene græde, når de ser, at disse skulle lide?

Men se, de, som mine øjne nu

beskuer, skulle omkomme i floden; og se, jeg vil *indespærre dem; et fængsel har jeg beredt for dem.*

Men han, som jeg har udvalgt, (d. v. s. Kristus), har gjort forbøn for mit åsyn, og han lider for

deres synder, hvis de vil omvende sig på den dag, da min Udvalgte skal vende tilbage til mig; men indtil den dag skulle de være i pine.« (*Moses 7:36-39. Kur-siv forfatteren*).

Joseph Fielding Smith.

Distriktskonferencerne i 1959

er fastsat til følgende tider:

Distriktskonference nr. 1

Aalborg distrikt	10. og 11. januar.
Odense distrikt	17. og 18. januar.
Esbjerg distrikt	24. og 25. januar.
Aarhus distrikt	31. januar og 1. februar.
København distrikt	7. og 8. februar.

Distriktskonference nr. 2

Aalborg distrikt	28. og 29. marts.
Odense distrikt	4. og 5. april.
Esbjerg distrikt	11. og 12. april.
Aarhus distrikt	18. og 19. april.
København distrikt	25. og 26. april.

Distriktskonference nr. 3

Aalborg distrikt	29. og 30. august.
Odense distrikt	5. og 6. september.
Esbjerg distrikt	12. og 13. september.
Aarhus distrikt	19. og 20. september.
København distrikt	26. og 27. september.

Distriktskonference nr. 4

Aalborg distrikt	24. og 25. oktober.
Odense distrikt	31. oktober og 1. november.
Esbjerg distrikt	7. og 8. november.
Aarhus distrikt	14. og 15. november.
København distrikt	21. og 22. november.

Bønnens magt

Af Præsident David O. McKay.

Der er mange dyder, som jeg anser for at være nødvendige, for at menneskenes bønner kan vise sig at være virksomme:

Den første og mest fundamentale dyd ved en virksom bøn er tro. En tro på Gud bringer fred i sjælen. En forsikring om, at Gud er vor Fader, til hvis nærhed vi kan gå for at få trøst og vejledning, er en aldrig svigtende kilde til trøst.

En anden vigtig ting er ærbødighed. Denne dyd gives der et eksempel på i den mønsterbøn, som Frelseren giver os med orde-

ne »Helliget vorde dit navn« (Matt. 6:9). Dette princip bør særlig efterleves i vore gudsynders huse.

Den tredje vigtige ting er oprigtighed. Bønnen er sjælens inderlige længsel. Det er sjælens budskab sendt direkte til en Kærlig Fader. Sproget er ikke blot ord, men et kærligt hjerte i harmoni med Uendeligheden. Oprigtig bøn indebærer, at når vi beder om en velsignelse eller en dyd, bør vi selv arbejde for denne velsignelse og nære denne dyd.

Det næste, der er vigtigt, er loyalitet. Hvorfor bede om, at Guds rige må komme, hvis du ikke i dit hjerte har et ønske og en vilje til at hjælpe med til at oprette det? At bede om, at hans vilje må ske og så ikke prøve at efterleve det, giver dig straks et negativt svar. Du ville ikke tilstå et barn noget, hvis det viste den holdning overfor det krav, det stiller til dig. Hvis vi beder om held med en eller anden sag eller foretagende, sympatiserer vi tydeligt med det. Det er toppunktet af illoyalitet at bede om, at Guds vilje må ske, og så undlade at tilpasse vort liv efter denne vilje.

Den sidste vigtige ting er dydmyghed - ikke en udvortes, hyk-

lerisk foregiven ydmyghed, men en ydmyghed, der udspringer af hjertet, fra en mangel på selvretfærdighed. Selvrespekt er en dyd, men selvbevidsthed er en hindring. Princippet ydmyghed i bønner får en til at føle behov for guddommelig vejledning. Selvtillid er en dyd, men sammen med den bør gå en bevidsthed om nødvendigheden af hjælp fra oven - en bevidsthed om, at når man vandrer fast på pligtens sti, er der en mulighed for, at man gør et fejltrin, og med bevidstheden om dette er der en bøn, en inderlig bøn om, at Gud vil inspirere en til at undgå dette fejltrin.

Hvis vore unge mennesker vil have tro og nærme sig vor himmelske Fader i bøn, er der i hvert fald fire store velsignelser, som vil komme til dem her og nu:

Det første er taknemlighed. Deres sjæle vil være fyldt med taksigelse for, hvad Gud har gjort for dem. De vil finde, at de bliver rigt velsignet med gunstbevisninger. Det unge menneske, som lukker doren bag sig, trækker gardinerne for, og dér i stille bøn beder Gud om hjælp, bør først udøse sin sjæl i taknemlighed for helbred, for venner, for familie, for evangeliet og for tilkendegivelsen af Guds eksistens.

Den anden velsignelse ved bøn er vejledning. Jeg kan ikke forestille mig en ung mand, der går vild, eller en ung pige, der går på gale veje, hvis de holder sig i nær forbindelse med deres himmelske Fader. Jeg kan ikke tro, at en sidste dages hellig vil bevare fjend-

skab i sit hjerte, hvis han oprigtigt, i hemmelighed, beder Gud om fra hans hjerte at fjerne alle følelser af misundelse og had til nogen af hans medmennesker.

Den tredje velsignelse er tillid. Lad os lære de tusinder af unge, der oprigtigt stræber efter at få en uddannelse, at hvis de ønsker at få held med deres studier, skulle de søge deres Gud; at den største lærer, som verden kender, står dem nær for at vejlede dem. Når først den studerende føler, at han kan nærme sig Herren gennem bøn, vil han få tillid til, at han kan lære sine lektier, at han kan forberede sin tale, at han kan forstå sine medstuderende og give sit budskab uden frygt for fejl. Tillid kommer gennem oprigtig bøn.

Den, som beder, vil få inspiration. Det er ikke indbildning, at vi kan nærme os Gud og kan få lys og vejledning fra ham, at vort sind kan blive oplyst, vor sjæl betaget af hans ånd. Washington søgte og fandt det; Lincoln modtog det; Joseph Smith kendte det. Inspiration tilkendes til alle, som blot vil åbne deres øjne for at se og deres hjerter for at forstå.

Fadervor er blevet givet os som monster på en bøn. Lad os analysere en del af denne bøn, som den gengives til os i Mattæus 6. kapitel:

»Vor Fader, du som er i himlene.....,« er en anerkendelse af hans eksistens. Den, som kommer til Gud, må tro, at han er til.

»Helliget vorde dit navn.....,« udtrykker ærbødighed.

»Komme dit rige; ske din vilje

.....« er på en gang en bøn om dets oprettelse på jorden og samtidig et løfte om loyalt at samarbejde for at bringe fred på jorden og god vilje mellem mennesker.

»Giv os i dag vort daglige brød.....« er en anerkendelse af vor afhængighed af Gud med hensyn til selve vor eksistens - i det mindste, at vi behøver hans hjælp og vejledning i al vor stræben.

»Og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere.....« gør vor tilgivelse fuldstændig afhængig af vort hjertes oprig-

tighed til at tilgive andre, og af den udstrækning, hvori vi giver tilgivelse; vi vil få tilgivelse i forhold til vor tilgivelse af dem, der har gjort os fortræd.

»Og led os ikke i fristelse; men fri os fra det onde.....« er det ydmyge hjertes længselsfulde bøn om styrke og vejledning hos en anerkendt magt fra oven.

Må vi tænke på disse ting, når vi bereder os til bøn i vort lønkammer, med vor familie og i Kirkens forsamlinger.

Præsident *David O. McKay*.

Skandinavisk koncert i Salt Lake City

Den 22. november 1958 afholdt Skandinavisk Mandskor under ledelse af R. Hulbert Keddington koncert i Assembly Hall på Tempelpladsen i Salt Lake City, Utah.

Programmet omfattede såvel danske, norske og svenske korsange som solonumre af sopranen Jean Albrand og bassen Roy Samuelson. Broder William Ørum Pedersen bød velkommen og sluttede også aftenen med en tak til de optrædende og tilhorerne.

I en pause talte Præsident Levi Edgar Young af De Halvfjers' Første Råd. I sin tale omtalte han de skandinaviske folk og deres indflydelse på Kirkens historie og på Europas historie. Han talte om den lejlighed, han havde haft i sin tid til at besøge universiteterne i Sverige, Norge og Danmark. I Norge traf han digteren Henrik Ibsen, og på universitetet i København havde han særlig lagt mærke til ørnen, der kroner bygningen, og den latinske inskription, der hentyder til ørnen som tankens symbol, og som lyder: »Coelestem adspicit lucem« (Den skuer mod det himmelske lys), og han opmuntrede alle til at følge denne sætning.

W. R.

Vi kan til ovenstående tilføje, at den omtalte inskription er forfattet af professor Hagen Hohlenberg (død 1845) og opsat på universitetet i 1836.

Red.

Fra missionssekretæren

Vi er nu lige begyndt på et nyt år. Hvad det har i behold til os, ved vi ikke, men vi ved, hvad det forløbne år har givet os. Det har givet os glæde og sorg, vi har gjort fremskridt, og vi har gjort fejltagelser.

Når vi nu går ind i dette nye år, et år som også vil blive fyldt med mange vidunderlige ting, og det vil have sine glæder, og det vil have sine sorger, så lad os glemme de fejltagelser, vi gjorde sidste år, men lad os ikke glemme, at vi lærte af hver eneste fejl.

Jeg så engang et billede af et højt træ, og i den allerøverste gren var der en rede med et guldæg, og en mand prøvede at nå guldægget, men uden held. De lavest siddende grene på træet var alle brækket af og lå rundt om træet, og hver af dem havde ordet »en fejltagelse« skrevet på grenen. På det næste billede ser vi manden gøre disse grene (fejltagelser) fast til træet, og han bruger dem til at klatre op til guldægget.

Vi har alle gjort fejltagelser i løbet af det år, der er gået, men hvad har DU lært af dine fejltagelser? GLEM FEJLEN, MEN HUSK DEN LEKTIE DU LÆRTE. Der er blevet sagt: »Hvad der ligger bag os, og hvad der ligger foran os, er småting i sammenligning med, hvad der ligger inden i os.«

Må De alle få et godt, velsignet og fremgangsrigt nytår!

Ældste Benjamin Ronald Monk, missionssekretær.

Indbinding af Stjernen 1958

Stjernen for 1958 kan nu indbindes. Bogbinderen har atter i år givet os et meget fordelagtigt tilbud, således at en lignende indbinding som i 1957 (smuk pluviusin med ægte guldtryk) kan leveres til en pris af kr. 8,00. Da denne billige pris imidlertid forudsætter, at et større antal indbindes på een gang, bedes de Stjerner, der ønskes indbundet, venligst indsendt til missionskontoret snarest muligt, og i hvert fald så betids, at vi har dem **inden den 1. februar 1959.**

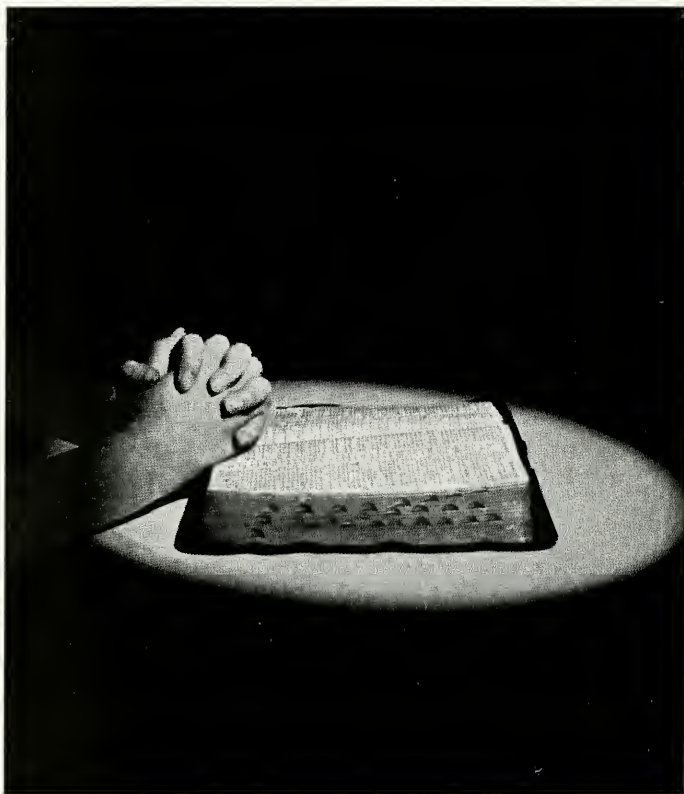
Vi lader desuden indbinde et begrænset antal eksemplarer, der kan leveres til samme pris plus abonnementsprisen kr. 8,50, altså ialt **kr. 16,50 i Danmark, \$ 3,50 i udlandet**, frit tilsendt.

Bøgerne kan leveres i farverne **brun, rød, bordeaux, blå, grøn** eller **sort**. Husk at anføre, hvilken farve der ønskes. Hvis intet andet anføres, leveres **brun** indbinding.

Betalingen bedes venligst indsendt samtidig med bestillingen til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F., i Danmark postgirokonto nr. 333.38.

Lad *Skriften* hjælpe Dem at undervise

At Claribel W. Aldous.

Alle lærere bør studere. De skulle hengive sig til lærdom og læsning, så de på klog og passende måde kan give oplysninger om evangeliet til dem, de underviser. Hvorledes kan en søndags-

skolelærer eller -lærerinde undervise i evangeliet, medmindre han eller hun studerer evangeliet?

Hyrum Smith, Profeten Joseph Smiths broder, blev formanet til

at lære Guds ord, før han forsøgte at forkynde det. Kan vi gøre mindre?

»Søg at forkynde mit ord, men søg først at få mit ord, så skal din tunge blive løst, og dersom du ønsker det, skal du få min Ånd og mit ord, ja, Guds kraft til at overbevise menneskene.« (L. & P. 11:21).

Bibelen giver os dette råd:

»Godhed og troskab vige ej fra dig, bind dem som bånd om din hals, skriv dem på dit hjertes tavle!

Så finder du nåde og yndest i Guds og menneskers øjne.« (Ordspr. 3:3, 4).

»Køb visdom, køb forstand, du glemmer det ikke, vend dig ej bort fra min munds ord.....

Køb visdom for det bedste, du ejer,

køb forstand for alt, hvad du har.« (Ordspr. 4:5, 7).

»Den vise høre og øge sin viden, den forstandige vinde sig levkunst.« (Ordspr. 1:5).

Disse kloge råd er blot en meget lille del af Ordsprogenes Bog, men tænk hvor meget en lærer kan lære om sine pligter ud fra disse få, korte vers. Gang dette med alle bøgerne i Bibelen plus Mormons Bog, Lære og Pagter og Den kostelige Perle, og De begynder at få et lille begreb om, hvorledes Skriften kan hjælpe en lærer i hans kald.

En lærer kan få stor inspiration fra Skriften:

»Alt, hvad I beder om i jeres bøn, det skal I få, hvis I tror.« (Matt. 21:22).

For at få endnu en skøn, glædelig og inspirerende oplevelse, så læs den smukke historie om Ruth. Hendes kærlighed og hengivenhed er en vidunderlig lektie for os alle.

Og fra Mormons Bog:

»O, alle I, der er rene af hjertet, løft hovedet og modtag Guds behagelige ord og vederkvæg jer med hans kærlighed, thi I kan gøre det til evig tid, dersom jeres sind er standhaftigt.« (Jakob 3:2).

Tålmodighed er enhver lærers feltråb. Han kan hjælpe med til at lære den virkelige betydning af tålmodighed ved at blive helt kendt med historien om Job og hans prøvelser. Han kan lære, hvorledes han skal få resultater af sin undervisning.

»Men det i den gode jord, det er dem, som hører ordet og gemmer det i et smukt og godt hjerte og bærer frugt i udholdenhed.« (Luk. 8:15).

Hvilken lærer eller lærerinde har ikke fået sin tålmodighed sat på den yderste prøve på grund af en eller flere elever, som synes at fryde sig ved at få klassen til at »sætte sig på bagbenene« og forhindre læreren i at undervise? I sådanne tilfælde er bøger om psykologi meget nyttige. At kende de karakteristiske egenskaber hos børnene i den bestemte alder er meget vigtigt for at kunne vække deres interesse. Men har De prøvet at gå til Skriften efter hjælp, trost og forståelse?

».....men vi priser os også lykkelige over vore

trængsler, da vi ved, at trængsler virker udholdenhed,

og udholdenhed prøvet fasthed, og den prøvede fasthed håb,

og håbet gør ikke til skamme; thi Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter ved Helligånden, som blev os givet.« (Rom. 5:3-5).

»Ved jeres udholdenhed skal I vinde jeres sjæle.« (Luk. 21:19).

Fra Skriften kan en lærer få oplysning om, hvorledes han skal undervise, og også advarsler mod at undervise uvilligt.

»Lær flittigt, og min nåde skal ledsage jer, så I kan blive mere fuldkomment undervist i evangeliets teori, principper, lære og lov i alle ting, som tilhører Guds rige og er nyttige for jer at forstå.« (L. & P. 88:78).

»Og Ånden skal gives jer ved troens bon, og dersom I ikke modtager, skal I ikke undervise.« (L. & L. 42:14).

».....men tjen hverandre i kærlighed!« (Gal. 5:13).

»Men Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, langmodighed, mildhed, godhed, trofasthed,

sagtmodighed, afholdenhed. Mod sligt er loven ikke.« (Gal. 5:22, 23).

For at få den fulde betydning af et skriftsted, er det nødvendigt, at læreren læser det, der står foran og det, der står bagefter det bestemte vers.

Hvis en lærer vil lære at anvende index og ordforklaring til de pågældende bøger, vil han få

megen hjælp i sit studium af Skriften.

I vore studier må vi ikke glemme de nye Skrifter. Det er de råd og vejledninger, som profeterne og apostlene, der handler på vor himmelske Faders vegne på jorden i dag, giver os.

Ældste Adam S. Bennion gav os dette råd: »Jeg anbefaler Dem den vane at læse i Skriften hver dag. Luk ikke øjnene om aftenen, før De har læst nogle af de sandheder og den skønhed, der findes deri.«

En lærer eller lærerinde i Junior Søndagsskolen har lejlighed til at opfylde formaningen om at »vogte mine lam«. Og hvad vil De fodre dem med? Livets brod, den åndelige føde, som hjælper Hans børn i at vokse i kundskab og forståelse. Det evige livs plan. Den kundskab, som lever for stedse og ikke kan dø. Disse ting kan De lære af Skriften og ved at efterleve de ting, De lærer.

»Thi se, det er min gerning og ære at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket.« (Moses 1:39).

I søndagsskolelærere er velsignet til overmål, fordi nogen mente, De var værdige til at være vor Herres, Jesu Kristi, partner ved at hjælpe med til at bringe andre til kundskab om Hans levemåde og Hans plan for vor evige glæde. Må De være velsignet med den Helligånds gave til at oplyse Deres sind og forøge Deres kundskab, når De studerer Skriften og bruger den i Deres undervisning af evangeliet.

Lykke

Lykke indebærer alt, hvad der virkelig er ønskeligt af glædens sande værdier, og meget mere.

Lykke er ægte guld; lyst kun forgyldt messing, som løber an i hænderne og hurtigt forvandles til giftigt ir.

Lykke er som den ægte diamant, der, rå eller sleben, skinner med sin egen glans, der ikke kan efterlignes. Lyst er som den efterligning, der kun skinner, når den er forskønnet ad kunstig vej.

Lykke er som rubinen, rød som hjerteblod, hård og uforgængelig. Lyst er som farvet glas, blødt, skrøbeligt og kun af forgængelig skønhed.

Lykke er sand føde, gavnlig, nærende og sød, den opbygger legemet og skaber energi og handling, både fysisk, mentalt og åndeligt. Lyst er kun en svigefuld stimulans, der ligesom spiritus får en til at føle sig stærk, når man faktisk er svag, og rask, når man i virkeligheden er dødssyg.

Lykke efterlader ingen bismag, den efterfølges ikke af nedtrykthed, den fremkalder ikke anger eller samvittighedsnag. Lyst skaber ofte anger, sønderknuselse og lidelse, og hvis den drives til yderligheden, nedværdigelse og ødelæggelse.

Sand lykke genopleves atter og atter i erindringen, altid med fornyelse af de egentlige værdier; et øjeblik af ugudelig lyst kan efterlade et sår, der, ligesom en torn i kødet, er en stadig tilbagevendende kilde til fortvivlelse.

Lykke er ikke beslægtet med lethed eller overfladisk munterhed. Den udspringer fra sjælens dybe kilder og er ikke sjældent ledsaget af tårer. Har du aldrig været så lykkelig, at du har måttet græde? Det har jeg!

(Fra James E. Talmage: *Jesus the Christ*).

Referater fra

D I S T R I K T S

konference nr. 4

København distrikt, 22. og 23.
november 1958.

Konferencen i København indledtes lørdag aften med en koncert ved København grens sangkor under ledelse af broder Jørgen Ljungstrom og med ældste Richard Ray ved orglet og broder Niels Hendriksen ved klaveret. I en pause hørte vi 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Larry Christensen, der talte om, at vi bør være taknemmelige for alle de velsignelser, vi modtager gennem Kirken. Tilstede 208.

Efter koncerten havde de Kvindelige Hjælpeforeninger for København og Amager bazar og salg af forfriskninger.

Søndag morgen kl. 9 afholdtes præstedømsmøde og Kvindelig Hjælpeforenings møde. Ved præstedømsmødet talte broder Niels Johansen over L. & P. 84:106-107, broder Laurids Knudsen over L. & P. 20:54 og 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Torkil Dressø, over konferencens emne »Vogt mine får«. Sidste taler var missionspræsident Holger P. Petersen. Tilstede 74 brødre.

Kvindelig Hjælpeforenings møde blev ledet af præsidentinden for Amager Kvindelig Hjælpeforening, søster Karla Andersen. Søster Oda Nielsen talte om Syngende Mødres kor, søster Lillian Krammer om gamle håndarbej-

der, søster Mary Kaiser om Kvindelig Hjælpeforening og genealogi, og til sidst talte søster Ora H. Petersen og ældste Tim Malan. Imellem talerne sang Syngende Mødres kor under ledelse af søster Oda Nielsen, og vi hørte en solosang ved søster Inger Larsen. Tilstede 40.

Søndagsskolen begyndte kl. 10,30, og vi hørte taler og sange af såvel børn som voksne medlemmer fra København og Amager gren. Til sidst talte missionspræsident Holger P. Petersen. Tilstede 245.

Umiddelbart efter søndagsskolen afholdtes funktionærmøde for alle organisationer. Ældste Tim Malan og ældste Ronald Wilson gav instruktioner i forberedelse og udarbejdelse af lektier. Derefter deltes vi i de forskellige organisationer. Tilstede 46.

Kl. 16,30 afholdtes et specielt Genealogisk møde, hvor søster Mary Kaiser gav instruktioner i udfyldelse af genealogiske skemaer. Tilstede 35.

Konferencens afsluttende møde afholdtes kl. 19. Distriktspræsident Harry Petersen talte over konferencens emne, »Vogt mine får« og om Jesu ord til Simon Peter. Præsident Larry Christensen talte om Mormens Bogs virkning på de mennesker, der læser den, og om forældrenes pligter i hjem-

met. Præsident Torkil Dressø talte om at gribe chancen i det gunstige øjeblik og om Joseph Smiths åbenbaringer. Til sidst talte missionspræsident Holger P. Petersen om Kristus og hans mission på jorden, og om korsfæstelsen og Kristi virke efter opstandelsen. Amager grens sangkor under le-

delse af søster Inger Fischer medvirkede ved dette møde. Tilstede 229.

Alle konferencens moder var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsident Harry Petersen.

Har De husket at forny Deres abonnement på Stjernen?

Prisen for et helt år er kr. 8,50 i Danmark, og \$ 2.00 i udlandet, frit tilsendt. I Danmark bedes beløbet venligst indbetalt på postgirokonto nr. 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Husk på talonen at skrive »Stjernen«.

Genealogisk skuespil

Genealogisk Forening i København opførte den 20. november det genealogiske skuespil »Kunne det ske for dig?« Forestillingen havde samlet stuvende fuldt hus, og de medvirkende: broder Jørgen Ljungstrom, broder Niels Johansen, broder Flemming Hall og søster Kirsten Hermansen, ydede et så fremragende spil, at alle tilskuerne blev dybt grebet af det tankevækkende skuespil, og ikke et øje i salen var tort, da tæppet sænkede sig.

Forestillingen blev gentaget den 4. december og havde atter samlet fuldt hus, og alle var lige så dybt grebet som under den første forestilling.

For tæppet gik op for stykket, gav præsident Larry Christensen med flonelstavlen til hjælp som

indledning en glimrende og let forståelig forklaring på de tre spørgsmål: Hvor kommer vi fra? Hvorfor er vi her? Hvor går vi hen?

Opførelsen af det gribende skuespil var en glimrende propaganda for det genealogiske arbejde, og vi håber, det vil give sig udslag i større aktivitet i Genealogisk Forening, så dette vigtige arbejde kan få endnu større udbredelse og få medlemmerne til at forstå deres pligter over for deres afdøde slægtninge.

Vi tilråder alle de genealogiske foreninger i missionen at opføre dette skuespil. Eksemplarer af skuespillet kan fås ved henvendelse til Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse, Priorvej 12, København F.

Fra bazaren i Horsens.

Bazar ...

Lørdag den 22. november 1958 afholdt Horsens gren bazar i den nye kirkebygning under ledelse af Kvindelig hjælpeforenings præsidentinde, søster Kristine Clausen. Der åbnedes med sangen »Vi glædes og frydes« og bøn ved grenspræsident Kristian Pedersen. Derefter blev tiden overgivet til Aarhus grens sangkor,

som gav en meget fin koncert. Koncerten sluttede med bøn ved søster Andrea Nielsen, og derefter blev der åbnet for salget ved de forskellige boder. Til sidst blev der afholdt en lille auktion. Alt blev udsolgt, både håndarbejder og spiselige ting, så bazaren gav et fint resultat. Tilstede ca. 120.

A. N.

... i Horsens

Aarhus grens sangkor i Horsens.

Fest i København

Lørdag den 11. oktober 1958 afholdt København gren en ualmindelig vellykket fest med det sædvanligvis temmelig upopulære formål: at skaffe penge til huse, i dette tilfælde penge til hjælp til at betale den smukke og formålstjenlige ombygning af kirken.

Attraktionerne, der skulle få pengene til at springe, var mangelfulde, noget for enhver smag og aldersklasse, f. eks. en skydebod, en herlig fiskedam med »gevinst hver gang« og en »ringkastningsbod«, hvor det til gengæld var meget svært at opnå en af de lokkende gevinster, men det gav intet skår i glæden, for pengene skulle jo rulle for det gode formåls skyld. Derfor lod vi også ethvert hensyn til den slanke linie fare og gav efter for alle fristelser ved kage- og smørrebrødsboden, hvor traktementet, der skyldtes dygtige søskende, var udsøgt lækkert.

Der var mange andre måder at komme af med pengene på, allesammen behagelige, og oven i købet fik vi lejlighed til at overvære en festlig underholdning af fortræffelige amatører, hvori blandt jeg må nævne søster Anna Kraghs strålende recitation. Hendes evne til at huske og levendegøre stoffet har mange gange overrasket og begejstret os. Desuden var det især morsomt at se de ganske unge teenagers folde sig ud i rock and roll og calypso.

Jeg kunne nævne mange, men vil nøjes med at fremhæve aftenens muntre og veloplagte causør, broder Paul Kragh, der villigt forbandt de forskellige numre med små historier, sange, vittigheder o. s. v.

Endelig vil jeg lige omtale aftenens festlige ramme. Hele G.U.F.-salen var smykket af meterhøje dekorationer med H. C. Andersen-motiver, malet i de dejligste pastelfarver. Også alle boderne var festligt udsmykket.

At aftenen gav et godt resultat, behøvede ingen at tvivle på, idet indtægterne jævnlige hældtes over i en stor glaskiste, hvor alle kunne glæde sig ved synet af de mange mønter og sedler.

Alt i alt var det en aften, man vil huske med glæde, fordi alt var vel tilrettelagt og vel udført af arrangøren, broder Felix Hasbo, og de forskellige medvirkende. Vi glæder os til næste forsøg med samme formål. A. R.

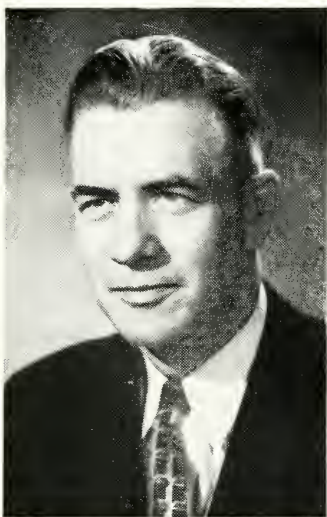
Lørdag den 29. november afholdtes atter en fest til fordel for byggefondet. Denne gang var det en trylleforestilling ved tryllekunstneren, distriktspræsident Harry Petersen, som imponerede alle de tilstedeværende ved sine usandsynlige og utrolige tryllekunstner, som ingen kunne finde forklaring på. »Keine Hexerei, nur Behändigkeit«!

FREMAD, FREM

Af ældste *Mark E. Petersen*

af De Tolv Apostles Råd.

(Tale ved den årlige M.I.A. konference 17. juni 1956).

Jeg hilser jer, G.U.F. medarbejdere, med stolthed og taknemmelighed. Jeg er også meget taknemmelig for det strålende arbejde, I udfører, for den glimrende indflydelse, som I har på Kirkens ungdom. Jeg komplimenterer jer for den flid og det utrættelige arbejde, I udfører, og jeg beder, at Herren vil vedblive at velsigne jer og gøre jer til store tjenere i sin Kirke.

En af de inspirerende G.U.F.-

sange er den skønne sang, skrevet af søster Ruth May Fox og broder Alfred Durham, »Fremad frem« (Carry on). Jeg tror aldrig, der har været en gang, hvor jeg har sunget den sang sammen med jer, hvor mine øjne ikke er blevet fyldt med tårer, når jeg er kommet til den særlige linie, »Du stærke og stræbende ungdom, fremad frem«. Men hver gang jeg synger den sammen med jer, er jeg overbevist om, at for at ungdommen kan gå fremad, må der først komme en omvendelse til de principper, vi håber, de vil gå fremad i i deres liv, og denne omvendelse går til gengæld i høj grad tilbage til os som G.U.F.-medarbejdere.

Hvis vi venter, at ungdommen skal gå »fremad«, må vi være sikre på, at der også er et »gå over«, en overgang af to slags: en »overgang« til de forskrifter, vi underviser i, og en »overgang« til at praktisere evangeliet i vort daglige liv.

Vi synger meget ofte en anden sang i G.U.F.: »Skal vi svinge vore pagter«. Broder Curtis har så udmærket fortalt os nu til formiddag, at en af grundene til, at

der er en »overgang« fra ungdommens side i hjemmet, er, at forældrene har nærret troen. Det samme princip må holdes i ære hos funktionærene og klasselederne i G.U.F. Der må være en »overgang« fra jer til ungdommen med henblik på omvendelse til evangeliet, ellers kan der aldrig blive et »Fremad, frem«, og derfor er vort ansvar i sandhed stort. Vi må forstå forskrifterne. Vi må være sikre på, at vore lærdomme er sande, og vi må undervise virkningsfuldt i disse lærdomme og disse principper og disse forskrifter til Kirkens ungdom med den ene tanke i sindet at skabe en sådan omvendelse i deres sjæl, at de derved vil blive tilskyndet til at efterleve evangeliet og derved »gå fremad«.

Brødre og søstre, derfor ligger der et stort ansvar for hver af os i at undersøge os selv og se, om der er den rette »overgang«, så den kan følges op af en »fremgang«.

Vi er blevet samlet her af Generalbestyrelsen, og de har givet os vidunderlige og inspirerede lærdomme. Vil disse lærdomme fra Generalbestyrelsen »gå over« til stavs- og missions-bestyrelserne, så en virkelig praksis vil skabe den omvendelse, som vi søger i ungdommens liv? Når Generalbestyrelsens lærdomme »går over« til jer, vil jeres lærdomme så »gå over« til ungdommen og skabe tro i deres hjerter?

Vi må være så forsigtige med vore lærdomme. Vi må være så omhyggelige med, at vi underviser i de rette lærdomme, at vi viser den rette vej, at alle de vej-

visere, vi stiller op, peger på den rigtige vej - den lige og snævre vej, der fører til frelse.

Men så er der den anden del, den praktiske udforelse såvel som forskriften. Der skal ild til at få et bål til at brænde, siges det. Vil den måde, vi efterlever evangeliet på, overbevise de unge mennesker, som ser på os, om, at de også bør efterleve evangeliet? Praktiserer vi det, vi prædiker? Skaber vi i vort liv sådanne vaner, at de vil »gå over« i de menneskers liv, som vi har indflydelse på, så de også vil få de samme retskafne vaner? Vi kan aldrig antage, at der vil være en »overgang« af hengivenhed og trofasthed fra troloshed. Vi må altid huske på, at kærlighed avler kærlighed, tro avler tro, lydighed avler lydighed.

Hvis du håber på at undervise i anstændighed, er du så selv anstændig? Hvis du håber at undervise i kyskhed, er du så selv kysk? Hvis du håber at undervise i ærlighed, er du så selv ærlig? Hvis du håber at undervise i tro på Joseph Smiths mission, har du så selv tro på Joseph Smiths mission? Hvis du håber at undervise i Visdomsordets principper, efterlever du så Visdomsordet? Hvis du håber at undervise i tiende, efterlever du så selv tiendeloven? Hvis du håber at undervise i tro på bonnen, tror du så selv på bonnen og beder du? Sørger du for, at dit liv vil være sådan, at dine livsvaner ved dit eksempel vil »gå over« til Zions ungdom, så de kan »gå fremad«?

Vi synger »Fremad, frem«. Hvorledes skal vi fortolke det -

som en befaling eller en invitation? Vil du befale ungdommen at »gå fremad«, at gå og gøre sådan og sådan, hvad enten du selv gør det eller ej? Vil du sige: »Gør som jeg siger, men ikke som jeg gør«? Eller vil det »Fremad, frem«, som vi synger, være en fortolkning af Mesterens ord: »Kom, følg mig«. Lad os gå fremad sammen. Følg mig. Lad os lægge armen om hinanden allesammen og løfte i flok. Lad os oprette Zion sammen. Kom, følg mig. Lad os gå fremad.« Er det denne ånd?

Mine brodre og søstre, det ansvar, der hviler på os, er større, end I er klare over. Jeres pligt til at omvende Zions ungdom er lige så stor som det ansvar, der hviler på enhver missionær i enhver mission i Kirken. I må være missionærer. Enhver G.U.F.-funktionær må være en missionær. Enhver kirkebygning må være en missionsmark. Enhver klasse må være en missionsmark, og ethvert barn, der kommer til G.U.F., må betragtes som en undersøger af evangeliet. Vi svigter vor mission, hvis vi undlader at omvende disse unge mennesker, så de kan »gå fremad«.

Vil I, i en ånd af tro og bøn, i en ånd af ægte hengivenhed fra jeres side, søge denne omvendelse? Der er ingen virkelig lydighed uden omvendelse.

Igår havde jeg det privilegium at lytte til Mr. Wilson, der er her fra Hovedkvarteret for drengespejderne i Amerika. Jeg håber, han vil tilgive mig, hvis jeg refererer en lille historie, han fortalte i den tale, han holdt i Assembly Hall.

Han talte om nogle af vore amerikanske soldater, som blev sat i land på en ø, der var besat af japanerne. En af disse soldater blev taget til fange, og fjenden, som tænkte, at den unge mand måske kunne give dem nogle hemmeligheder, mishandlede ham frygteligt. De piskede ham, til han mistede bevidstheden, men han var besluttet på at være loyal mod Amerika, og ved hvert piskeslag sagde han til sig selv: »En spejder er pålidelig. En spejder er pålidelig,« og han sagde det, da han gled over i bevidstløsheden.

Det var en »overgang« på en strålende måde, var det ikke? En »overgang« fra spejdertræningen, så denne unge mand, da han stod over for den frygtelige tortur, der overgik ham, huskede, hvad han havde lært. Det forseglede hans læber. Det udviklede en stor loyalitet end nogensinde i hans sjæl.

Når nu de unge mænd og de unge piger i jeres klasser møder fristelsen, og denne fristelse vinker ad dem, vil de så sige: »En sidste dages hellig er kysk. En sidste dages hellig er ren. En sidste dages hellig er trofast. En sidste dages hellig er hengiven. En sidste dages hellig er lydlig. En sidste dages hellig er sand«? Vil det være deres svar? Hvis det er tilfældet, så har I nået jeres mål, de er »gået over«. I har opnået en omvendelse, og de unge vil »gå fremad«.

Men vil I huske, at vi må »gå over«, før vi kan »gå fremad«. Det er min ydmyge bøn, i Jesu Kristi navn. Amen.

(Fra *G.U.F.s Hovedbestyrelse*.)

Søndagsskolen

»100 pCt« — SØNDAG

Forberedelsen til at skaffe forøget tilstedeværelse i søndagsskolen den 18. januar bør begynde omgående i bestyrelsesmøderne. Planlægningen bør omfatte bekendtgørelse til alle grenens søndagsskole-funktionærer og -lærere om, at denne dato skal være en »100 pCt«-søndag. Sørg for tilstrækkelig tid til at gøre passende forberedelser.

Som en del af denne propaganda vil det være tilrådeligt at give hver søndagsskoleklasseleder hans undervisningsopgave for 1959 og en foreløbig liste over eventuelle nye elever. Dette vil give hver klasseleder tid til at byde disse elever velkommen til den nye klasse ved hjælp af et kort eller anden kontakt.

Til denne begivenhed den 18. januar vil De uden tvivl sætte et mål for tilstedeværelsen. Klasselederne skal adviseres om dette og om det mål, der er sat for deres klasse, så det samlede mål kan nås. Giv klasselederne passende tid, så de kan udarbejde særlige klasse-enlistment opgaver for at sikre tilstedeværelsen af personer, som ikke har været aktive.

Sørg for, at særlige forholdsregler er gjort for, at alt til nadveren er parat, så der ikke vil blive nogen forsinkelse i åbningsprogrammet. Sørg for, at alle de deltagende har fået deres opgaver tildelt i forvejen og er vel forberedte. Denne søndag bør De anmode dem, der skal sidde på forhøjningen, om at indtage deres pladser mindst fem minutter før mødet skal begynde.

Sørg for, at der i hver klasse og ved åbningsprogrammet bydes velkommen på passende måde til de tilstedeværende, så de kan føle sig velkomne.

Hvis De beslutter at vise særlig påskønnelse til klasser eller grupper, der når eller overskrider det mål, der er sat for tilstedeværelse, så sørg for, at grundlaget for belønningen er fair og giver alle klasser lejlighed til at kvalificere sig.

Et virksomt middel til at forøge tilstedeværelsen på denne dag er at gøre den til en særlig familie-dag. Sæt Dem i forbindelse med forældrene og bed dem om at tage hele familien med. De bør også opmuntre børnene til at tage deres fader og moder med i søndagsskolen denne dag.

I stedet for at lade denne søndag blive afslutningen på propagan-
daen for større tilstedeværelse, så lad den blive indvielses-søndag for et nyt mål for tilstedeværelse for de følgende måneder.

Søndagsskolens hovedbestyrelse.

Lento ALEXANDER SCHREINER

SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for januar:

For senior Søndagsskolen:

Jesus svarede: »Thi således elskede Gud verden, at han gav sin Søn, den Enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.« (Johs. 3:16).

For junior Søndagsskolen:

»Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.« (Matt. 4:10).

Søndagsskolesang for januar 1959:

For Senior Søndagsskolen:

»O, Gud, vor hjælp i svundne tid« (nr. 15 i den nye sangbog).

For Junior Søndagsskolen:

»I vort elskte Deseret« (nr. 129 i den nye sangbog).

Søndagsskolesang for februar 1959:

For Senior Søndagsskolen:

»Glem ej, at hver og en har ret« (nr. 163 i den nye sangbog).

For Junior Søndagsskolen:

»I dag skinner solen« (nr. 93 i den nye sangbog).

KREDSLÆRERERNES *budskab*

»Kom i hu, at uden tro kan du intet gøre, bed derfor i tro.....

Bed ikke om det, som du ikke bør bede om.« (L. & P. 8:10).

Formål: At påvise, at alt er

muligt for den, der har absolut tro, og som udover den klogt.

Troen er religionens hjørnesten; det er den bevægende kraft til handling og det første princip i Jesu Kristi evangelium.

Budskabet angående dette vig-

tige princip, som det findes i afsnit 8 af Lære og Pagter, præsenterer os for to tænkeområder. For det første mindes vi om, at intet kan udføres uden tro, hvad enten det er lille eller stort, mirakuløst eller ganske almindeligt. For at være fuldstændig omfatter troen ubetinget tillid til Gud, fuld tiltro til os selv og tro på den sag, som vi arbejder og virker for. For det andet er troen af en så vital og bevægende kraft, at den må bruges oprigtigt og ikke til selviske formål.

Tro er grundvolden til mod, kraft, tillid, håb og fortrosthed. Den står solidt bag alt det, mennesket har opnået.

Fornylig har man opdaget en vaccine, som giver løfte om, at børnelammelsens plage og forbandelse vil blive bragt under kontrol. Denne vidunderlige velsignelse for menneskeheden er et resultat af mange års flittige og samvittighedsfulde arbejde og forskning; hvert eneste skridt i dette forskningsarbejde blev foretaget med den tro, at der kunne findes en vaccine.

Herren opnår og gennemfører sine guddommelige planer og hensigter her på jorden gennem menneskenes tro. Han ».....virker for menneskenes børn i overensstemmelse med deres tro.« (Ether 12:29). Han har lovet: »Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer.« (Matt. 7:7). Men han tilføjer også: ».....han skal bede i tro, uden at tvivle.....« (Jakob 1:16).

Som det allerede er blevet antydnet i lektien, skal man ikke for-

søge at bruge troen til sine egne selviske mål. Der fortælles en historie om en ung pige, der var velsignet med et stort talent, som vandt hende en første plads i en landskonkurrence. Da hendes bedstefar lykønskede hende, forklarede hun ydmygt, at hun havde fastet og bedt og vidste, at Herren ville hjælpe hende, så hendes foretagende ville lykkes hende. Hendes bedstefar bemærkede, at det var sandsynligt, at de andre deltagere også havde bedt, så de kunne vinde. Hertil svarede den unge pige: »Jeg bad ikke om at vinde, men jeg bad Herren om at hjælpe mig, så jeg kunne gøre mit bedste. Han hjalp mig med at gøre mit bedste, og selv om jeg ikke havde vundet, ville jeg stadig føle, at det havde været en succes.«

Det er et kendetegn på oprigtig tro at bede til Herren, at vi i alt må gøre vort bedste. Med denne form for bevæggrund kan vi skride fremad med fortrosthed og fuldt ud udnytte alle vore talenter og evner med fuld forvisning om Herrens velsignelse, thi

».....Alt godt, som I beder Faderen om i mit navn med fuld forvisning, troende, at I skal få det, se, det skal gives jer.« (Moroni 7:26).

Troen er en gave fra Gud. Ligesom tilfældet er med alle andre gaver, at jo mere vi udøver den på retfærdig vis, jo mere vokser den og udvikler sig. Til sidst bliver den en stor og herlig åndelig bevægkraft i menneskenes liv. Og til dem, der har en sådan tro, har Jesus lovet, at »intet vil være umuligt for jer.« (Matt. 17:20).

KREDSLÆRERNES *budskab*

Respekt for autoriteterne.

Et af de mest fundamentale principper for en god styrelse, det være sig i Kirken eller i det civile liv, er respekt for autoriteterne. Det er en nødvendighed i enhver sammenslutning, i hvilke menneskene gør sig håb om at leve i fred og harmoni. I den civile ledelse er autoriteterne bemyndigede til at tiltvinge sig respekt for deres funktionærer og for dens love. Denne politik er nødvendig for et godt samfund, uden den ville kaos regere. De sidste dages hellige er blevet belært om respekt for civile autoriteter. Den 12. trosartikel forpligter os definitivt til en sådan indstilling: »Vi tror, at vi bør være konger, præsidenter og øvrigheder underdannede samt ære, adlyde og oprettholde lovene«.

For en sidste dages hellig er respekt for autoriteterne i Kirkens ledelse ikke mindre betydningsfuld. Medlemmerne af Kirken anerkender Kirkens autoriteter som Guds autoriteter. Det faktum, at Guds autoritet er blevet givet til mennesket, formindsker ikke på nogen måde den respekt, vi skylder dem, som har

denne myndighed. Respekten for Kirkens autoriteter er ikke en respekt, der opretholdes med magt. Det er en frivillig sag. Autoriteterne er oprettet og opretholdt gennem lydighedens og forståelsens ånd og respekt for Herrens anordninger. Ærbødighed for Kirkens autoriteter som lovmæssige ledere i dens general-, distrikts- og grens- ledelse er en af de vigtigste faktorer i Kirkens udvikling, vækst og fremskridt. Hvis den ikke var til stede, ville resultatet blive uorden, uenighed og opløsning. Respekten for generalfunktionærer og lokale funktionærer i Kirken er en tilkendegivelse af loyalitet, af tro og af hengivenhed, og en sådan holdning er en selvfølge for den, der ønsker at være et godt medlem af Kirken.

Bornene skulle hjemme såvel som i Kirkens forskellige organisationer lære at respektere dem, som er kaldede til ledende stillinger i Kirken. Hvis forældrene viser et godt eksempel, vil bornene følge deres forbillede med ganske små eller slet ingen afvigelser.

PERSONLIGE NYHEDER FRA NÆR OG FJERN

FØDELSSDAGE:

SILKEBORG: Den 23. oktober 1958 fyldte søster Inger Charlotte Frederikke Henriksen 60 år.

Hjertelig til lykke!

KØBENHAVN: Den 15. januar fylder broder Lars Holger Jacobsen, Vasbygade, 75 år.

Hjertelig til lykke!

ESBJERG: Den 31. januar fylder broder Martin Christiansen 65 år. Hjertelig til lykke!

AMAGER: Den 31. januar fylder søster Meta Jørgensen, Kretavej 9, 70 år. - Hjertelig til lykke!

ODENSE: Den 22. januar fylder søster Esther Taaning Carlsen 60 år. - Hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere grenspræsident i København, Gustav Olsen, og hans familie sender fra deres hjem i Salt Lake City, Utah, de bedste ønsker om et godt og velsignet nytår med de kærligste hilsener til alle søskende og venner i København.

Hilsen fra U.S.A.: Broder og søster Edgar Dodd og deres børn, tidligere Herning, sender fra deres hjem i Payson, Utah, de kærligste hilsener med ønsket om et glædeligt og velsignet nytår for alle de kære søskende i Danmark.

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, Charles K. Cochrane, vieses den

31. oktober i Los Angeles Templet til søster Helga Broberg, tidligere Aalborg. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, Lee K. Christensen, sender fra sit hjem i Los Angeles, California, de hjerteligste hilsener til alle missionærer, søskende og venner i Danmark.

Bryllup i U.S.A.: Søster Berit Andersen, tidligere København, vieses den 19. december i Salt Lake Templet til Jessie L. McCalley, Provo. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Dåb:	Døbt af:	Håndspåbyggelse af:
SKIVE: 31. august: Jensine Pedersen Georgsen	Ældste Larry R. Stucki	Ældste Donald S. Coleman
RØNNE: 7. august: Ester Julie Pedersen Nielsen	Ældste Norman Hansen	Ældste Max Brothersen
AMAGER: 22. november: Aage Pedersen Ingelise Andersen	Ældste Jan Petersen Broder Aage Francke Pedersen	Ældste Christian Anderson Broder Peter Rasmussen
SILKEBORG: 21. septbr. Inger Marie N. Pedersen Kirsten Svejstrup Hansen	Ældste Carlo D. Klitgaard Ældste Carlo D. Klitgaard	Ældste Gary St. Hansen Ældste Gary St. Hansen
RANDERS: 1. november: Ruth Elga Christensen Markman Knud Folmer Markman Hans Jørgen Poulsen	Ældste Ronald E. Anderson Ældste Ronald E. Anderson Ældste Ronald E. Anderson	Ældste Niel C. Anderson Broder Hjalmar Nilsson Broder Hjalmar Nilsson
HERNING: 11. november: Henning Christensen	Ældste O. Ray Knutson	Ældste Kenneth W. Skousen

ORDINATIONER:	Til:	Ordineret af:
HORSENS: 29. oktober. Hardy Villy Sørensen	Diakon	Ældste George A. Mickelsen
SILKEBORG: 23. novbr. Ebbe Rosenkilde	Præst	Ældste Carlo D. Klitgaard
ESBJERG: 13. november: Poul Erik Buur Knudsen	Lærer	Broder Verner Buur Knudsen
AMAGER: 9. novbr.: Laurids Møller Knudsen	Præst	Broder Aage Francke Pedersen
Skov Jensen	Diakon	Broder Peter Rasmussen
23. november: Hans Erik Helaa	Diakon	Missionspræsident Holger P. Petersen

RETTELSE: I november nummeret skrev vi ved en beklagelig fejltagelse, at Carl Holger Madsen, Amager, den 31. august blev ordineret til ældste. Broder Madsen blev ordineret til *lærer*, Undskyld!

Velsignelser:

RANDERS: 2. november: Martin Laursen og Helga Helene Jensen Laursens søn, Klaus Michael Laursen, velsignet af ældste Ronald E. Anderson.

Emigrationer:

KØBENHAVN: Den 19. november er søster Lillian Toft emigreret til Pasadena, California.

AALBORG: Den 27. august er søster Birgith Erngård Sørensen emigreret til Logan, Utah.

Den 12. oktober er søster Tove Andreassen emigreret til Salinas, California.

Den 14. oktober er søster Aasa Toft Mortensen Jensen emigreret til South Dakota.

HOLSTEBRO: I september 1958 er søster Inge Lise Albertsen emigreret til Orem, Utah.

HJØRRING: Den 14. oktober er søster Ingrid Jensen Andersen emigreret til Asker, Norge.

AARHUS: Den 16. oktober er Svend Aage Staking, Annelise Johanne Støjfer Staking, Vivi Staking, Kim Benworth Staking og Pia Staking emigreret til Alhambra, California.

Den 28. april er søster Birthe Kirstine Thomsen emigreret til Kaysville, Utah.

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes inden den 5. ds., og bedes sendt direkte til Stjernens kontor, ikke sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

DØDSFALD

ESBJERG: Den 10. oktober 1958 døde søster Metha Kathrine Sørensen, 81 år gammel. Æret være søster Sørensens minde!

KØBENHAVN: Den 27. november 1958 døde broder Ole C. Petersen, 84 år gammel, og blev begravet fra kirken, Priorvej, den 30. november. Æret være broder Petersens minde!

AMAGER: Den 30. november 1958 døde broder Johannes A. P. Andersen, knapt 89 år gammel, og blev begravet fra kirken, Priorvej, den 4. december. Æret være broder Andersens minde!

Missionærflytninger:	Dato:	Fra:	Til:
Arvil Johansen	20. nov.	Sønderborg	København
Douglas Fønnesbeck	1. dec.	Vejle	København
Mack V. Jacobson	1. dec.	Vejle	Herning
Parley Hansen	1. dec.	København	Vejle
J. Sherman-Strate	6. dec.	København	Tønder
Larry Miller	8. dec.	Nykøbing F.	København
Christian Anderson	8. dec.	Amager	København
Jerry Petersen	8. dec.	Nykøbing F.	Amager
Maylen V. Bennett	8. dec.	Viborg	Brønderslev

MISSIONÆRANKOMSTER:

Med »Gripsholm« fra New York er følgende missionærer den 16. november 1958 ankommet til den danske mission:

Maylen Vloyd Bennett fra Pocatello, Idaho, beskikket til at arbejde i Viborg.

Mack Vernon Jacobson fra Elk Grove, California, beskikket til at arbejde i Vejle.

Maylen V. Bennett

Mack V. Jacobson

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Følgende missionærer er blevet hæderlig aflost fra deres arbejde i den danske mission:

20. november: *Edmond E. Tucker* fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i København.

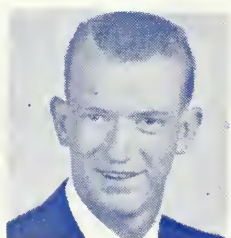
Russell L. Durfey fra Teesdale, Utah, efter sidst at have arbejdet i Frederikshavn.

1. december: *Oliver Ray Knutson* fra Garland, Utah, efter sidst at have arbejdet i Herning.

6. december: *Paul P. Christensen* fra Provo, Utah, efter sidst at have arbejdet i Aabenraa.

8. december: *Robert N. Swensen* fra Iona, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Hjørring.

15. december: *Alice L. Allred* fra Logan, Utah, efter sidst at have arbejdet i København.

Edmond E. Tucker.

Russell L. Durfey.

Oliver Ray Knutson.

Paul P. Christensen.

Robert N. Swensen.

Alice L. Allred.